

hvad jeg frygter for af Socialismen.

Naar jeg læser Socialismens Literatur, kan jeg ikke frigøre mig for Indtryk af, at det gennemsigende er kirkefjendsk, og jeg fortaar, at mange af Socialismens mener, at der som der tabes noget ved, at Kirkens Arbejde tilbagetrænges, saa kan det godt oprettes ved en bedre borgerlig Lovgivning. Nej, umuligt. Borgerlig Lovgivning kan hverken fornøje Menneftets Sind eller danne gode Mennefter. Ja, der er ogsaa nogle i de demokratiske og republikanske Lejre her i Landet, som mener det samme og sparer ikke at drive lidt Gjær med Kirkens Sag, naar de dermed tænker at gaae deres egen.

Jeg har engang imellem, naar jeg har hørt eller læst slegt, følt det som en Årenseelse. Men det er nu meget almindeligt, at noget, som et Parti faar ind paa i dets Tilblivelse og Vækst, vil den i sin Manddom skjælden andre. Vel ophører Kirkens Arbejde ikke, saa længe der er Mennefter, som kan angre Synd og længes efter Fred med Gud. Men ethvert Folk raader dog selv noget for, hvorvidt det vil befordre Kirkens Sag eller ikke ved at give Kirken baade Plads og Met i Samfundets Lovgivning, og den Plads og Met er jeg bange for, det vil blive strængt at have, hvis Socialismen engang bliver en herkende Magt.

Alligevel stifter Socialismen meget godt med deres Agitation og nye Kulturlære. Sællesje og Sællesskab under Regeringskontrol med Afkastelsen af al privat Ejendom tror jeg ikke paa, fordi det saa ofte har været prøvet i maaske Forhold, men aldrig har funnet lykkes eller trives; de mener ogsaa, at de kan affasse Børdsprøgsmaalst, som der tumles saa meget med nu. Ja, kan de affasse Sygdom, Uvejr, Jordskælv og andre Under, saa kan naturlig ogsaa Børdsprøgsmaalst affaffes. Jeg beder Læreren om at lægge Mærke til, naar jeg nu gaar over til noget af det bedste i Socialismens Kulturlære, at det ikke drejer sig om Fattigdom og Rigdom, fordi disse forskjellige Tilstande kan have samme Årsag, som pæres imod de undertrykte paa Lønmarkedet i vort Kulturliv.

Socialismens Kulturlære isøger at affasse to Under i vort borgerlige Samfundsliv. Det første er at tilbagetrænge Krigsaanden med dens Nordbaaben, saa Kofkællagene faar Sans for fredelige Tilstande, og de vil vistnok ikke arbejde for Gæves. De har jo andre Medhjælpere, som ogsaa tager den Sag op. Det andet Under er Løntræthed. Arbejdet skal opføres med at være Handels-

vare, idet Løn - Arbejderen bliver Medarbejder, altsaa enten Selvejer eller Medvejer. At Arbejdet er Handelsvare, det er en Plage. Det kunde være anderledes, men det er nu faaledes mange Steder, hvor det medfører, at Mand, Kvinder og Børn ved det bliver tidlig enten svage eller skroblinge, nogle findesvage og derefter overlades til Varmhertigheden eller Kamp med Fortvivlelse, udeftænget fra alle Skilder til Livets Dphold. At dette ogsaa kan have andre Årsager, nægter jeg ikke, men alene Løntræthed skaar meget ondt og medfører mange Lidelser, fordi Samfundet i Almindelighed er grusom haard paa dette Omraade. Det er Plagen Dagens igennem at saa Arbejdet gjort bligt.

Vi kører vor Arbejdskraft og er uden Ansvaret for Folgerne. Ja, Tilstandene i Forbindelse med Lovgivningen medfører jo, at Arbejdsgiverne betragtes som ansporsfri. At der er nogle, som taler og handler anderledes, skal ikke nægtes, men de er kun saa. Vi burde som kristeligt-borgerligt Samfund naa hen til, at alle Mennefter, som vil arbejde og leve et ordentligt Mennefteliv, aldrig burde udeftænges fra det. Der er jo endnu, jærlig i dette Land, meget, som henligger ubrugt og ubenyttet; men det kan ikke blive anderledes saa længe Arbejdet er Handelsvare. Arbejdskraften opbygges paa enkelte Steder i Stedet for at spredes ud over Landet, og de saa, som har Kontrol over Lønmarkedet, raader til Dels over det ubrugte. Arbejdernes Sammenlutning i Foreninger er ogsaa, især for de undertrykte, en Plage. Stritter medfører meget ondt og skjælden noget godt. Arbejderen behøver ikke at tænke paa at saa den Kontrol over Lønmarkedet, som de færre nu har. Det kan ikke ske i vort Kulturliv. Og dersom de opnaeede en saadan Kontrol, maaske ogsaa de vilde tyrannisere i Forholdene paa en anden Maade. Der kan tumles med dette Spørgsmaal i Aartusinder. Enden paa dets Løsning bliver det samme som med Menneftehandlen: fuldstændig Affastelse.

En jærlig Silten til Venner nær København, som sendte mig en dejlig Kulefang.

Peter Lerkelsen.

Mon der eksisterer Slaveri i Danmark?

J. „Danstjeren“ af 15. Dec. skriver Hr. Johan Jørgensen en længere Artikel med ovennævnte Overkrift. Hr. J. J. fører sig fornærmet over en Artikel i Pionieren, der omtalte de uske Forhold, de til Danmark indvandrede Polakker og Ruskere lever under.

Samtidig med at det danske Krigsflot „Hejmdal“ har gæstet Konstantinopel, har Redaktør Franz v. Jessen under sin Baltharreise opholdt sig der i Byen. Han skriver i denne Jordv. delfe til „Nationaltidende“:

Den danske Delogsmænd har Glæde af sit Besøg i Tyrkiets Hovedstad. Som allerede omtalt modtog Sultan Abdul Hamid i Gaar Eftermiddags i „Hilds Kloster“ den danske Prins Axel i en jærl. Audiens, hvorved desuden Kaptajn Schultz og den svenske Gejandt samt Stortogtjeren og Udenrigsministeren var til Stede.

Sultanen underholdt sig i længere Tid — gennem Udenrigsminister Levski Pasja som Tolk — med Prinsen og udtalte blandt andet sin Glæde over, at han fik Lejlighed til at kende Prins Valdemar og Prinsefests Marie's Søn, idet han endnu med stor Tilfredsstillelse mindedes det Besøg, Prins Valdemar for 25 Aar siden havde afslagt hos ham. Sultanen, der var livlig og oprømt, omtalte blandt andet med Anerkendelse de Fortjenester, den danske Flaades Officerer havde indlagt sig paa den arktiske Forsknings Omraade, og nævnte ved denne Lejlighed, at han var en stor Under af Rejsebeskrivelser; Læsningen deraf var en af hans kæreste Afsprekkelser.

Efter den jærlige Audiens lod Sultan Abdul Hamid sig samtlige „Hejmdal“'s Officerer foreville, ligesom han paa sin Side forevilledte sig Følge for Prinsen.

Hele Selstfabet begav sig derpaa til Bords; Prinsen sad ved Sultankens høire Side, Kaptajn Schultz ved Siden af Udenrigsministeren. Det store Antal Metter ferberedes ubeluffende paa Gulv. Bordsdækningsbragt var i Sandhed eftertændt.

Straks efter Lættet dekorerede Sultanen Prins Axel med Storkorset af Osmanje-Ordenen i Brillanter. Desuden er „Hejmdal“'s Chef Kaptajn Schultz bleven Kommandør af Osmanje-Ordenen, medens komfllae de øvrige Officerer og Rækkelæder har faaet Officerstegnet af

henholdsvis: Osmanje- og Medjide-Ordenen.

Sultanen udtalte under Lættet Dufstet om at saa Lejlighed til at høre „Hejmdal“'s Musikkorps, og dette Dufst blev oplyst.

En Dag lod Sultanen sin Søn Abdul-Mahim — en ganske ung Mand, der uddannes til Artilleri-Officer — gaa med Prins Axels Besøg om Bord paa „Hejmdal“.

Sultanen, der endog i en meget elegant Dampkajut, var ledsaget bl. andet af Selmarskaf Sjakio Pasja, der nu er Chef for Svererens Højdomstrib, og som tidligere har været „Rasi“ (Generalkvarnør) i Jfthb i Makedonien og Yemen i Arabien.

Ved Afdrebet blev den unge Kejserprins modtaget af Kaptajn Schultz og paa Duffet af Prins Axel. Mandfabet stod oplyst til Parade, og Musikken spillede den tyrkiske Nationalhymne. Efter et kort Dphold i Chefens Kabiner blev Sultanen Skibet fra Jor til Bagter og lod sig gennem Sjakio Pasja bløndt andet Torpedo Udflysnings-Apparaterne, den traadløse Telegraph og Agerfanonens Signalkortninger foreklare. Efter en lille Times Besøg forlod Prins Abdul-Mahim Krydsjeren under de samme Gæstebesvisninger som ved Ankomsten.

I et jæner Brev bedder det: Om Bord i „Hejmdal“ havde Chefen og Officererne indbudt til en Middag, som fik et meget sjilfuldt og fejligt Forløb.

Jndbudte var Prins Axels attachede Kavaller, Admiral Said Pasja, den svenske Gejandt Ankarhård og hans Dragoman, den Skibet attachede Officer, Havnepræfekten, Chefen for den tyrkiske Delogsmænd, der ligger som Stationsflot i Vosporus, samt deres Korrespondent.

Chefen, Kaptajn J. Schultz, udbragte Staaen for Kongen af Danmark, Sultanen af Tyrket og Kongen af Sverrig. Havnepræfekten varede straks herpaa med en Skaal for „Hejmdal“, Prinsen samt Skibets Chef, Officerer og Mandfabet. I en elegant fornet Tale drak den svenske Gejandt og Prins Axel Glæde.

Under Middagen spillede Skibets flinke Musikkorps en Række danske Melodier; navnlig „Marhus Tappenstreg“ og „Holmens gamle Stof“ gjorde stor Lykke hos de fremmede Gæfter.

Sambæret forlangedes til fent ud paa Aftenen. De tyrkiske Herter var saa glade ved Dpholdet om Ford, at alle af dem erklærede, at han vilde flidre sine Dphøvelser og Dagtagelser i en Artikel i et af de nye demokratiske Blade.

Eugene, Dre.

J. „Danstjeren“ af 30. Dec. 1908 er et Stykke med Overkrift „Hvorfor ikke hele Sandheden?“ Da hele Stykket er et stærkt Angreb paa mig, saa bliver jeg nødt til at svare derpaa.

Hvad der jaerer mig mest er, at det er skrevet af en, som jeg engang har anset som min bedste Ven. Mr. Sørensen har beviit baade i Ord og Gerning, at han virkelig var min Ven. Hvorved jeg saa har gjort mig fortjent til at blive hans fjende, det er mig ube kendt. Jeg ved mig ikke styldig i andet, end at jeg lever i Oregon, og er godt tilfreds i Oregon. Men da Mr. Sørensen er den, som først overtalte mig til at rejse her til (Mr. Sørensen havde nemlig været her paa Kyften før og kente Forholdene), saa synes jeg, denne Synd kunde tilgives.

Mr. Sørensen spørger, hvad jeg vilde have været Gjer af i Dag, dersom jeg ikke først var kommen til N. Daf. Ja, det ved jeg virkelig ikke, men medens jeg farmede i N. Daf, fik jeg samlet omtrent \$1000 Gæld, hvilket er Mr. Sørensen vel bekendt, og som jeg endnu har Bøvsjer for. Men misforstaa mig nu ikke. Jeg skriver „medens jeg farmede“. Om andre saa er bleven rige i N. Daf. ved Farming, jeg blev det ikke.

Forklelse kureret paa en Dag

THE LAXATIVE BROMO QUINAINE TABLETS. Apothekerne reviderer Pengene, hvis det ikke kurerer. E. W. GROVE'S Underskrift er paa hver Pakke. N. C.

Mr. S. skriver fremdeles, at medens jeg var i N. Daf., gif jeg ude og arbejdede om Vinteren, lige meget hvor kaldt det var, uden tilfjærlig Paaklædning. Ja, jeg arbejdede, naar jeg var i Stand der-til. Jeg har aldrig været af den der saa paa den lade Side. Men saa kommer Mr. S. med den Paaklædning, at jeg ikke var tilfjærlig paaklædt og kalder alle Naboer til Vidner derpaa. Naar jeg saa Lov at gøre et Spørgsmaal: Hvad fortaaes ved utilfjærlig Paaklædning? Vad os engang se. 3 udne Skjorter, 3 Par Bukker, 1 Vest, 1 faarefjends-fodret Fraffe, 1 Dverfjærlig og unden paa dette en faarefjendsfodret Pels. Desforuden 2 Par Strømper, Sto og Overfko, Sue ned over Prene, ulden Schal for Næse og Mund samt to Par Banter. Derjom dette er, hvad der fortaaes med en utilfjærlig Paaklædning, saa siger jeg — Ja, det er den hele fulde Sandhed. Jeg var utilfjærlig paaklædt.

Saa endnu eet. Mr. S. spørger, hvorfor jeg ikke fortalte, at Lærerne her i Eugene for et Par Aar siden havde opgivet mig og jagt, at 2 Måneder var det længle, jeg kunde leve. Ja, Mr. Sørensen, jeg havde god Grund, hvorfor jeg ikke fortalte noget saadant, nemlig fordi det er Dydigt at lje fra Ende til anden. Jeg vidde intet derom, før end det blev skrevet her til fra N. Daf. Jeg beroligede dem den Gang med, at jeg var levende og i bedste Velgaaende. Hvem der den Gang havde lavet Historien, ved jeg ikke, men der er Muffighed for, at jeg var bleven forefset med gamle Peter Johnsen, da det netop fandt sammen med hans Sygdom og Død, hvilket jeg ogsaa den Gang hentydede til i mit Brev til N. Daf. Jeg tænker saa, at det er Dphøveling nok, da Nefien af Artisten spærer temmelig godt her til.

De tre og Glæde de vandre til Hobe, Lykke, Muffte de gange paa Nad.

Saaledes skriver Kingo i en af sine Salmer, og faaledes har vi erfaret det paa denne Egn. Den 30. Dec. døde Mrs. Johanne Jughang. Hun døde meget pludselig, idet hun om Morgenen var oppe og gjorde den sædvanlige Syffel, men lidt senere befandt sig mindre vel og lagde sig og faldt i Søvn, fra hvilken hun aldrig vaagtede. Hun døde samme Aften. Hun blev begravet fra den danske Kirke Onsdag den 9. Dec., hvor Pastor A. Hofgaard talte paa Engelft over Rom. 6, 23 og paa Dansk over Matth. 11, 28.

Samme Aften var der Bryllup. Martin Christensen, Søn af Jens Christensen, og Lillie Jensen, Datter af Lars Jensen, viedes i Brudens Hjem. Hun Familien og enkelte Venner var til Stede.

Her var atter et Bryllup, hvor Alfred Søndergaard og Lissa Pedersen, Datter af Anton Pedersen, viedes i Brudens Hjem. Begge de unge var tilhørte vor Ungdomsforening.

Julehøstiden begyndtes med Juletræ for Børnene den 24. Dec. om Formiddagen. Dmtrent 40 Børn deltog i Programmet, og Koret gav nogle Sange til beftje.

Juledag samlede vi til Høftids-gudstjeneste om det glade Bndfæb, om den „store Glæde, som skal vnderfares alt Folket“.

Et lille Barn blev indlemmet i Guds Rige ved den hellige Daab, og en lille Stare gættede Serrens Børd, saa det var i Sandhed en Høftidsdag.

Anden Juledags Aften havde de unge deres Juletræ. Det var meget smukt pyntet og oplyst ved elektrif Lyk. Programmet bestod af Sang og Tale af Pastor A. Hofgaard, hvorefter der var Afcefkling af Sang og Oplæsning af de unge. En af dem havde skrevet et Stykke om Julens Betydning, hvori han frembødte Forftellen imellem det høftidelige i Julen hjemme i Danmark og saa herover.

Det nye Aar begyndtes med Gudstjeneste, hvor vi samlede om Nyaars-Evangeliet.

Bi kan bestandig, naar Vejret er godt, glæde os over et talrigt Stræbesej. Selv Ungdommen befjæger Kirken ganske flittig. Meget sig har vi nu indtil første Januar haft Gudstjeneste tre Gange om Måneden; men nu herester vil vi saa Gudstjeneste fire Gange om Måneden, da Pastor Laurien i Egen Kuf har overtaget Pastor Vig's Menighed i Chuffing.

Ungdomsmøde holder Pastor Vig to Gange om Måneden. Søndags-eftele har vi fire Gange om Måneden. For Tiden har vi 14 Men i Søndagskolen.

Jakob Christensen, er af vore ældre Menighedsmedlemmer, døde Mandagen den 21. December efter bemæd et Par Mars Synd om en Alder af omkring 69 Aar. et halvt Aar efter hans Sufrens Bortgang. Sun efterlader fire Sønner. En aldtje har Boreldrenes Hjem, de tre lever ude i de vestlige Stater og var ikke til Stede ved Anderens Jordeferd. Han blev jordet paa Menighedsens Kirkegaard.

Jens C. Christensen, en af Mil- town Menigheds ældre Medlemmer, døde den 28. December efter længere Tids Sygdom i en Alder af 62 Aar. Hvide var født i Elved Risom Sogn, Danmark. Han efterlader Suftru samt en Søn og to Døtre. Han blev under stor Del- tagelse hiet til Hvile paa Menighedsens Kirkegaard.

Jens Dættvend og Suftru i Miltown fejrede deres Guldbrøllup den 26. December.

Vi har hidtil haft en ganske medlidende Vinter, lidt Sne, men simpelt Slædeføre, hvad ikke er saa heldigt for dem, som skal føre Tæe til Sam- møllerne og Brænde til Stationerne. Godt Slædeføre er nu, hvad vi helst ønsker i Vintertiden.

Et glædeligt og velfignet Nyaar ønskes alle Mådets Læfere

Veft Brandt, Ja.

Søren Jensen, 345 Lawrence St., Eugene, Dre.

Ku faar det være nok om denne Sag. Det hele dreier sig jo om, hvil- ket er det jendste og mere i bo paa. Det fornøjer os, at enhver er bedst tilfreds med den Egn, hvor han bor. Det er, som det helst bør være. Og „Dif.“ er til Tjeneste, naar nogen vil anbefale det Sted, hvor han bor. Men lad andre nantastet gøre ligesaa. Enhver maa jo alligevel se med egne Øjne og selv træffe sit Valg. Det er godt, at alle ikke vil bo paa samme Sted. Vi skal jo spredes ud over Jorden. Det modfatte vilde være et nyt Vabelfværk, der vilde ende i Forvirring. Med.

De tre og Glæde de vandre til Hobe, Lykke, Muffte de gange paa Nad.

Saaledes skriver Kingo i en af sine Salmer, og faaledes har vi erfaret det paa denne Egn. Den 30. Dec. døde Mrs. Johanne Jughang. Hun døde meget pludselig, idet hun om Morgenen var oppe og gjorde den sædvanlige Syffel, men lidt senere befandt sig mindre vel og lagde sig og faldt i Søvn, fra hvilken hun aldrig vaagtede. Hun døde samme Aften. Hun blev begravet fra den danske Kirke Onsdag den 9. Dec., hvor Pastor A. Hofgaard talte paa Engelft over Rom. 6, 23 og paa Dansk over Matth. 11, 28.

Samme Aften var der Bryllup. Martin Christensen, Søn af Jens Christensen, og Lillie Jensen, Datter af Lars Jensen, viedes i Brudens Hjem. Hun Familien og enkelte Venner var til Stede.

Her var atter et Bryllup, hvor Alfred Søndergaard og Lissa Pedersen, Datter af Anton Pedersen, viedes i Brudens Hjem. Begge de unge var tilhørte vor Ungdomsforening.

Julehøstiden begyndtes med Juletræ for Børnene den 24. Dec. om Formiddagen. Dmtrent 40 Børn deltog i Programmet, og Koret gav nogle Sange til beftje.

Juledag samlede vi til Høftids-gudstjeneste om det glade Bndfæb, om den „store Glæde, som skal vnderfares alt Folket“.

Et lille Barn blev indlemmet i Guds Rige ved den hellige Daab, og en lille Stare gættede Serrens Børd, saa det var i Sandhed en Høftidsdag.

Anden Juledags Aften havde de unge deres Juletræ. Det var meget smukt pyntet og oplyst ved elektrif Lyk. Programmet bestod af Sang og Tale af Pastor A. Hofgaard, hvorefter der var Afcefkling af Sang og Oplæsning af de unge. En af dem havde skrevet et Stykke om Julens Betydning, hvori han frembødte Forftellen imellem det høftidelige i Julen hjemme i Danmark og saa herover.

Det nye Aar begyndtes med Gudstjeneste, hvor vi samlede om Nyaars-Evangeliet.

Correspondancer

Kuf. Wis.

Miss Carrie Petra Brockmand og Andrew W. Pedersen havde Bryllup den 19. December, Mrs. Brockmands Fødselsdag, og blev viet i Kirken af Pastor Vig i Overværelse af mange Vidner. Samme Dag blev en Sønnesøn af Mr. og Mrs. Brockmand indlemmet i Menigheden ved den hellige Daab. Derefter samlede vel bemæd 100 Mennefter i Brudens Hjem til „Dinner“ og skiftes ud paa Aftenen, fikket alle med den højelige Tid tilfammen. Dagen efter var Brudevendene og Brude- pigerne samt alle de unge, som deltog i Epvarning, indbudt til Dinner. Vi ønske de yngste og den lille Samfundsbørger til Lykke.

Mr. og Mrs. Pedersen har Nentet A. Brockmands Farm, som de skal overtage til Foraaret.

Vi havde i Aar som sædvanlig Juletræ i Kirken imellem Jul og Nyaar. Det er Børnernes Høftidsdag. Søndagskolebørnene bliver i Forvejen øvet i Sang og Bibelfprog og faar Lektier, saa vel de smaa som de store, som de maa lære uden- om og fremfise for Menigheden for- an Juletræet. De flærede sig flædes godt fra det. Pastor Vig holdt en fort Tale nærmest til Børnene. Derefter blev saa uddelt forfløffe høftidlige Sager til alle Børnene, og ved samme Lejlighed faldt der et Par Oebler af til de unge og de gamle.

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 112-118 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Om Kristi Efterfølgelse.

Et Thomas a Kempis. Illustreret Pragtudgave. Oversat paa Dansk ved Pastor H. B. Klabbe. Med Forfatterens Levedesbeskrivelse og Tegninger af Hoffmann, Schnorr, von Carolstied, von Fuhlich samt andre fremragende Kunstnere. Denne flere Arhundredte gamle Bog kappes med Bunpans „Bilgimmens Vandring“ om at være Verdens mest ubdiedte Bog næst efter Bibelen, og ingen Bog faifer som den Lyk over et fromt Guds Barns frimodige og glade Vio for Guds Ånsigt. 328 Sider i finefte Pragtbind. Pris \$2.50.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Friske, glade Børn og voksne Folk finder man i de Hjem, hvor Dr. Peter's Kuriko

benyttes som Høsmiddel. Den driver de urene Stoffer ud af Systemet og danner nyt, kraftigt, rødt Blod og stærke Ben og Muskler. Den er tillæbet af ægte sundhedsgivende Blødder og Urter og egner sig i Særlighed for Børn og syge Folk. I Drug i over et Hundrede Aar, er den et længere et Experiment.

Allig andre Mediciner kan den ikke faaes paa Apotheket, men kun ved at henvende sig direkte til Ene-Cieerne.

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 112-118 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Friske, glade Børn og voksne Folk finder man i de Hjem, hvor Dr. Peter's Kuriko

benyttes som Høsmiddel. Den driver de urene Stoffer ud af Systemet og danner nyt, kraftigt, rødt Blod og stærke Ben og Muskler. Den er tillæbet af ægte sundhedsgivende Blødder og Urter og egner sig i Særlighed for Børn og syge Folk. I Drug i over et Hundrede Aar, er den et længere et Experiment.

Allig andre Mediciner kan den ikke faaes paa Apotheket, men kun ved at henvende sig direkte til Ene-Cieerne.

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO., 112-118 So. Hoyne Ave., CHICAGO, ILL.

Om Kristi Efterfølgelse.

Et Thomas a Kempis. Illustreret Pragtudgave. Oversat paa Dansk ved Pastor H. B. Klabbe. Med Forfatterens Levedesbeskrivelse og Tegninger af Hoffmann, Schnorr, von Carolstied, von Fuhlich samt andre fremragende Kunstnere. Denne flere Arhundredte gamle Bog kappes med Bunpans „Bilgimmens Vandring“ om at være Verdens mest ubdiedte Bog næst efter Bibelen, og ingen Bog faifer som den Lyk over et fromt Guds Barns frimodige og glade Vio for Guds Ånsigt. 328 Sider i finefte Pragtbind. Pris \$2.50.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Hæmmerholder kurerer paa 6 til 14 Dage. FAZO OINTMENT er garanteret at kure alle Tiltælde af klee de, usvulgede, blødende eller fremtrædende Hæmmerholder paa 6 til 14 Dage eller Pengene refunderes. 50c.